

TURI TÍMEA

Egy szörnyeteg

A háziállatom egy szörnyeteg.
Ha hozzáérek, mindig megremeg.
Ha rá se nézek, akkor felnyűszít.
Már nem vidít fel, és már nem dühít.

Titokban tartom, ő a ketrecem.
A parkba sohasem jön énvelem.
Csak otthon rágja, ott a láncokat.
Ha elszakad, akkor is ott marad.

Ha megkérdezik tőlem, hogy vagyok,
először mindig órá gondolok,
hogy elárulom őt, ha hallgatok,
és ha beszélek, azzal árulom

el őt, úgy, minthogyha lehetne mást.
A parkban ott a sok fehér virág,
titokban szirmaikat tépkedem:
szeret, vagy nem szeret, vagy nem szeret...

Ha hazaérek, akkor felnyűszít.
Ha rá se nézek, akkor megremeg.
Most mondd meg, mit csináljak ővele?
A háziállatom egy szörnyeteg.